

вино. Тѣ смѣтали, че това е духътъ на виното и затова дали такова странно име на това съединение. Но спиртнитѣ течности сж известни много, много отдавна преди срѣдновѣковнитѣ алхимици да извлѣкатъ спирта изъ виното. Спиртътъ е билъ познатъ не само на старитѣ гърци. Народитѣ, живѣли столѣтия и хилядилѣтия преди тѣхъ, — старитѣ египтяни и вавилонянитѣ — сж познавали виното и бирата.

Кой е откривателътъ на спирта? Неговото име, скрито далечъ въ вѣковетѣ, е неизвестно. Но той, безспорно, е единъ гений — единъ великъ гений на злото. Защото тоя, който е открилъ алкохола, е създалъ отъ него една велика сила, по-силна отъ великата римска империя и отъ Чингизъ хана, владѣтеля на свѣта. Защото спиртътъ презъ вѣковетѣ е причинилъ толкова нещастия, колкото никоя природна катастрофа; накаралъ е да се пролѣятъ толкова сълзи, колкото не сж пролѣти презъ голѣмата Свѣтовна война.

Въ една приказка се разправя, че нѣкога, когато по земята още ходѣли дяволитѣ, тарторътъ имъ събралъ веднажъ всичкитѣ малки дяволчета и ги пратилъ по земята да правятъ пакости на хората. При това имъ поржчалъ, когато се върнатъ, да му известятъ, кой какво зло е сторилъ: което отъ дяволчетата направи най-голѣмото зло, ще получи най-голѣмата награда: следъ смъртта му то ще стане тарторъ на дяволитѣ. Вечеръта всички се върнали и по редъ започнали да разправятъ дяволиитѣ си. Дошло редъ на най-малкото дяволче. То казало, че научило хората да правятъ ракия отъ жито. Стариятъ дяволъ отсидилъ, че най-малкото дяволче е направило най-голѣмото зло на хората и оставилъ него за свой замѣстникъ.

Както казахъ по-горе, човѣкъ отъ незапомнени времена познава спиртнитѣ питиета. Въ различнитѣ народи има различни видове напитки. Но има едно питие, познато на цѣлия свѣтъ, има една международна дума